

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ad Musam de conuersione Sebethi in fluuiu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

AMORVM

Cum libris fieri carminibusq; senem.
 Castra alios, ac bella iuuent. nos læta colamus
 Oca, & Aonia fila canora lyra.
 Vita bonum commune quidem est, bene uiuere solus
 Nouit, qui ingenij dona beata colit.

AD MVSAM DE CONVERSIONE

Sebethi in flunium.

O Nec docta nimis, nec dum satis apta cothurno
 Musa sed ad teneros ingeniosa sales.
 Digna Amarantheis crines intexere fertis,
 Et madidam Assyrio tingere rore comam,
 Ac gelidos circum fontes, per gramina læta
 Virginibus mixtos ducere nata choros.
 Dum licet & uirideis suadet decedere in umbras
 Phœbus, & argutum concitat aura nemus.
 Huc placidum ad fontem ripæ subeamus opacæ,
 Qua sua Sebethos candidus arua rigat.
 Hinc non uulgatos fontis referemus amores.
 Quos legat in nomen Fannia nata meum.
 Annis arundinea uelans tua tempora mitra,
 Et dolor, & caræ Doridos aptus amor.
 Quis tua tam riguo mutauit membra liquore?
 Nunc amnis, certe candidus ante puer.
 Forma tibi nocuit, nocuit placuisse puellæ,
 Iræq; cærulei quàm male nota dei.
 Littore constiteras. illuc quoq; cærulea nymphæ
 Currit in amplexus nympa decora tuos.
 Alcyones testes, testes uineta Vesui,

Vos pariter socio secubuisse toro.
 Lectus erat frondes, & opaci gramina campi,
 Umbra erat antiquis myrtea sylua comis.
 Sylua comas frondosa dabat, quæ lenibus auris
 Spirabat Zephyro sollicitante nemus.
 Tum uolucres lætis concentibus aëra miscere,
 Et raucum illis murmurat æquor aquis,
 Forte inter uirides Nereidas una loquaci
 Ore, sed & Nereo fida ministra fuit.
 Vidit ut hæc molli capientes littore somnos
 Nerea non fictis sedula rebus adit.
 Ille autem irato properans ad littora curru
 Cærulea cæruleis per uada currit equis.
 Cuius ob aduentum resonant Tritones in antris,
 Candida q; in scopulis læsa remugit aqua.
 Excita Nympha latet, te somnus perdit inertem
 Cærulea q; in membris fuscina iacta tuis.
 Flerunt Nolææ, flerunt te Sarnides undæ,
 Fleuit discissis mater Acerra genis,
 Et Stabias Nymphas, inconsuetumq; Vesuum
 Tunc etiam lacrimis immaduisse ferunt.
 Scilicet is teneræ recolebat furta iuuentæ,
 Et memor antiqui mœstus amoris erat.
 Multos hunc perhibent crudeli funere menses
 Confectum specibus delituisse suis.
 At postquam in rabiem dolor hic se uertit acerbam,
 Vindex ex antris prosilit ipse atuis,
 Eructansq; uomit fumantis pectoris ignes,
 Ignibus & latos undiq; uastat a gros.
 Iamq; insurgebat ponto, tumidumq; per æquor
 e ij

AMORVM LIB. II.

Iactat ab incensis saxa liquata iugis.
Cum subito ex alto uox reddita. numen aquarum.
Sebethos fonti est nomen, honosq; suo.
Nec mora, qua iacuit, uitrei fluxere liquores,
In laticemq; abeunt membra soluta nouum.
E' puero liquidis fit fons, fit numen & idem
Ex homine. hinc subitis in mare currit aquis.
Talibus ille ferox uictus mentemq; repressit,
Imposuitq; suæ Bacchicæ ferta comæ,
Letior & campis duxit de monte choreas,
Concinnitq; nouo carmina digna deo.
Hæc tibi quæ canerem molli resupinus in umbra
Edidit imparibus nostra Camœna modis.
Tempus erit caros cum dicemus Hymenæos,
Ut sit iuncta tuo Parthenopæa toro.
Interea nostri nomen, titulusq; libelli,
Pro tibi promisso munere pignus erit.

F I N I S.